

अमोघेषु शरेषु संपतस्त्वपि लक्ष्ये लक्ष्यभूते हनूमति विहन्यमाने शरैरभिद्यमाने सतीत्यर्थः ॥ हंतेर्गत्यर्थात्कर्मकर्तरि शानच् ॥ समाधिसंयोगेन
ध्यानकारणेन तत्स्वरूपज्ञानाय समाहितात्मा एकाग्रचित्तः ॥ ३४ ॥ ततो ध्यानानंतरं ॥ अवध्योयमिति ध्यानेन ज्ञात्वा ॥ निग्रहार्थं बंधनार्थं बंधनमुद्दिश्य कथं निगच्छे
त् कथं निश्चेष्टो भवेदिति मतिं विचारं चकार ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ब्रह्मास्त्रेणाप्यवध्यतां ज्ञात्वा तदस्त्रेण तं निजग्राह बंध ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सहनुमान्स्वस्य तदस्त्रबंधं ब्रह्मास्त्र
बंधं कृतं बुध्वापि प्रभोर्ब्रह्मणः प्रभावाद्भरदानाद्विगताल्पवेगः विगतः अप्राप्तः अल्पोऽपि वेगः पीडा येन तादृशः अभीतचित्त इति यावत् आत्मनः पितामहानुग्रहं मुहूर्तमात्रेण

ततस्तु लक्ष्ये सविहन्यमाने शरेष्वमोघेषु च संपतत्सु ॥ जगाम चिंतां महतीं महात्मा समाधिसंयोगसमाहितात्मा ॥ ३४ ॥ ततो मतिं राक्ष
सराजसूनुश्चकार तस्मिन्हरिर्वीरमुख्ये ॥ अवध्यतां तस्य कपेः समीक्ष्य कथं निगच्छेदिति निग्रहार्थं ॥ ३५ ॥ ततः पैतामहं वीरः सोऽस्त्रम
स्त्रविदां वरः ॥ संदधे सुमहातेजास्तं हरिप्रवरं प्रति ॥ ३६ ॥ अवध्योयमिति ज्ञात्वा तमस्त्रेणास्त्रतत्त्ववित् ॥ निजग्राह महाबाहुं मारुतात्मज
मिंद्रजित् ॥ ३७ ॥ तेन बद्धस्ततोऽस्त्रेण राक्षसेन सवानरः ॥ अभवन्निर्विचेष्टश्च पपात च महीतले ॥ ३८ ॥ ततोऽथ बुध्वास तदास्त्रबंधं प्रभोः
प्रभावाद् विगताल्पवेगः ॥ पितामहानुग्रहमात्मनश्च विचिंतयामास हरिप्रवीरः ॥ ३९ ॥ ततः स्वायं भुवैर्मत्रैर्ब्रह्मास्त्रं चाभिमंत्रितं ॥ हनूमां
श्चितयामास वरदानं पितामहात् ॥ ४० ॥ न मेऽस्य बंधस्य च शक्तिरस्ति विमोक्षणे लोकगुरोः प्रभावात् ॥ इत्येवमेवं विहितोऽस्त्रबंधो मया
त्मयोनेरनुवर्तितव्यः ॥ ४१ ॥

मदस्त्रनिरोधमुक्तिरित्येवं रूपं ॥ ३९ ॥ उक्तमेवार्थं स्पष्टयति ॥ तत इति स्वायं भुवैः स्वयं भुदेव तैरनेकविधैर्मत्रैरभिमंत्रितं तस्मि
द्धं भवति तादृशं ब्रह्मास्त्रं तत्कृतनिरोधं बुध्वा पितामहाल्लब्धं वररूपं दानं प्रागुक्तरूपं चितयामास ॥ ४० ॥ लोकगुरोः प्रभावान्मेहनूमतोऽस्याऽस्त्रबंधस्य विमोक्षणे शक्तिर्नास्ती
त्येवं ध्यानेन ज्ञात्वा एवमनुभूयमानप्रकारेण ममानेन विहित आत्मयोनेरस्त्रबंधो मयानुवर्तितव्य एव मुहूर्तमात्रं सोऽव्य एव ॥ ४१ ॥